

ระเบียบกรมที่ดิน
ว่าด้วยการรังวัดและทำแผนที่เพื่อเก็บรายละเอียดแปลงที่ดิน
โดยวิธีแผนที่ชั้นหนึ่งในระบบพิกัดฉาก ยู ที เอ็ม
พ.ศ. ๒๕๔๒

กรมที่ดินเห็นสมควรที่จะกำหนดวิธีการดำเนินการรังวัดและทำแผนที่เพื่อเก็บรายละเอียดแปลงที่ดิน สำหรับการวางโครงหมุดหลักฐานแผนที่เพื่อเก็บรายละเอียด การคำนวณ เหน้ที่ความคลาดเคลื่อนการรังวัดปักหมุดกลาง การรังวัดปักหมุดลอย การรังวัด โยงยึดหลักเขตที่ดิน การคำนวณค่าพิกัดฉากและการคำนวณเนื้อที่ เพื่อเป็นหลักเกณฑ์ในการดำเนินการวางแผนและควบคุมติดตามผลของการปฏิบัติงาน จึงได้กำหนดระเบียบไว้ดังนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมที่ดินว่าด้วยการรังวัดและทำแผนที่เพื่อเก็บรายละเอียดแปลงที่ดิน โดยวิธีแผนที่ชั้นหนึ่งในระบบพิกัดฉาก ยู ที เอ็ม พ.ศ. ๒๕๔๒

ข้อ ๒. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

ข้อ ๓. ในระเบียบนี้

“เส้นโครงงานหมุดหลักฐานแผนที่เพื่อเก็บรายละเอียด” หมายถึงเส้นโครงงานหมุดหลักฐานแผนที่ที่วางขึ้นเพื่อเก็บรายละเอียดของหลักเขตที่ดิน

“หมุดกลาง” หมายถึง หมุดหลักฐานแผนที่ที่มีจุดศูนย์กลางอยู่บนแนวเส้นตรงระหว่างหมุดหลักฐานแผนที่คู่ใดคู่หนึ่ง

“หมุดลอย” หมายถึง หมุดหลักฐานแผนที่ที่ปักไว้โดยไม่ได้ทำการรังวัดบรรจบหมุด

“หลักเขตที่ดิน” หมายถึง หลักตามแบบที่กรมที่ดินกำหนดแสดงมุมเขตของแปลงที่ดิน โดยปักหัวหลักเขตเสมอพื้นดิน หรือพื้นสิ่งก่อสร้าง

“หลักเขต ON-LINE” หมายถึง หลักเขตที่ปักบนแนวเส้นตรงระหว่างหลักเขตที่ดิน

“กล้องสำรวจแบบประมวลผล (Total Station)” หมายถึงกล้องอิเล็คทรอนิกส์และเครื่องวัดระยะอิเล็คทรอนิกส์ประกอบอยู่ด้วยกันและแสดงค่าที่วัดได้เป็นตัวเลขบนจอภาพ วัดทิศทางได้ละเอียดไม่น้อยกว่า ๑๐ ฟลิปดา และวัดระยะได้ละเอียดถึงเซนติเมตรหรือดีกว่า

“การรังวัดมุม ๑ ชุด” หมายถึง การวัดทิศทางด้วยกล้องหน้าซ้ายและหน้าขวาอย่างละ ๑ ครั้ง โดยค่าความแตกต่างไม่เกิน ๑ลิปดา

“แผ่นบันทึกข้อมูล” หมายถึง แผ่นเก็บข้อมูลจากสถานีซึ่งใช้ร่วมกับกล้องสำรวจแบบประมวลผล ซึ่งสามารถแสดงในรูปข้อมูลเชิงตัวเลข (Digital Data) หรือใช้สมุดสนามแบบอิเล็กทรอนิกส์

“โปรแกรมการรังวัด” หมายถึง โปรแกรมที่ใช้คำนวณรายการรังวัดที่กรมที่ดินให้การรับรอง

“การลงชื่อกำกับ” หมายถึง เจ้าหน้าที่ผู้กระทำการจะต้องลงชื่อกำกับตามระเบียบนี้ โดยการลงชื่อกำกับทุกแห่งเจ้าหน้าที่จะต้องเซ็นชื่อ วงเล็บได้ลายเซ็นด้วยชื่อ ชื่อสกุล ตัวบรรจง ตำแหน่งทางราชการ และต้องลงวัน เดือน ปี กำกับไว้ด้วย

หมวดที่ ๑

การดำเนินงานวางโครงหมุดหลักฐานแผนที่เพื่อเก็บรายละเอียด

ข้อ ๔. เส้นโครงงานหมุดหลักฐานแผนที่เพื่อเก็บรายละเอียด ให้ทำการรังวัดออกและเข้าบรรจบหมุดหลักฐานแผนที่หลัก หมุดหลักฐานแผนที่ย่อย หรือหมุดหลักฐานแผนที่ขึ้นเดียวกันความยาวของเส้นโครงงานหมุดหลักฐานแผนที่เพื่อเก็บรายละเอียดมีระยะทางไม่เกิน ๒ กิโลเมตร จำนวนหมุดไม่เกิน ๒๐ หมุด

ข้อ ๕. เส้นโครงงานหมุดหลักฐานแผนที่เพื่อเก็บรายละเอียดให้ใช้กล้องริโอโดไลท์ชนิดอ่านจานองศาได้ละเอียดโดยตรง ๑ ลิปดาหรือละเอียดกว่า หรือให้กล้องสำรวจแบบประมวลผล (Total Station) ชนิดที่แสดงผลได้โดยตรง ๑๐ ฟลิปดา หรือละเอียดกว่า

ข้อ ๖. การรังวัดเส้นโครงงานหมุดหลักฐานแผนที่เพื่อเก็บรายละเอียด ให้ทำการรังวัดมุมอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า ๒ ชุด ในการวัดมุมราบแต่ละชุด ให้เปลี่ยนจานองศาโดยประมาณเท่ากับ ๑๘๐ องศา หาด้วยจำนวนชุดที่ทำการรังวัด และค่าความแตกต่างของมุมในแต่ละชุดจะต้องไม่เกิน ๑๐ ฟลิปดา

การวัดระยะให้ใช้เครื่องวัดระยะอิเล็กทรอนิกส์ วัดระยะไปยังข้างหน้า และตรงหลัง อย่างละ ๑ ชุด ชุดละ ๒ ครั้ง หน่วยเป็นเมตร โดยไม่ต้องปรับแก้ค่าแก้ไขเนื่องจากสภาพบรรยากาศ และให้วัดระยะเป็นหน่วยฟุตเพื่อมาตรวจสอบ

ในกรณีบันทึกข้อมูลลงในแผ่นบันทึกข้อมูลหรือหน่วยความจำอื่น ไม่ต้องวัดระยะเป็นหน่วยฟุตเพื่อตรวจสอบ

ข้อ ๗. การบันทึกรายการรังวัดให้บันทึกลงในแบบพิมพ์รายการรังวัดเส้นโครงงานหมุดหลักฐานแผนที่ (EDM๑) หรือแผ่นบันทึกข้อมูลหรือหน่วยความจำอื่น

หมวดที่ ๒

การคำนวณเส้นโครงการหมุดหลักฐานแผนที่เพื่อเก็บรายละเอียด และเกณฑ์ความคลาดเคลื่อน

ข้อ ๘. การคำนวณค่าพิกัดของเส้นโครงการหมุดหลักฐานแผนที่ให้คำนวณลงในแบบพิมพ์แบบคำนวณพิกัดจาก (ร.ว. ๒๕ง) หรือโปรแกรมการรังวัด และรับรองโดยช่างผู้ทำการรังวัด

ข้อ ๙. การใช้ตัวคูณมาตราส่วน (Scale Factor, K) สำหรับคำนวณเส้นโครงการหมุดหลักฐานแผนที่เพื่อเก็บรายละเอียด ให้ใช้ค่าเฉลี่ยของตัวคูณมาตราส่วนของหมุดออก และหมุดเข้าบรรจบ

การใช้ค่าความสูงเฉลี่ย (H) สำหรับคำนวณเส้นโครงการหมุดหลักฐานแผนที่เพื่อเก็บรายละเอียด ให้ใช้ค่าเฉลี่ยของเส้นโครงการหมุดหลักฐานแผนที่ที่ใช้ออกและเข้าบรรจบ

ข้อ ๑๐. ค่าความคลาดเคลื่อนทางมุม (Angular Error) ของเส้นโครงการหมุดหลักฐานแผนที่ เพื่อเก็บรายละเอียดต้องไม่เกิน $45''\sqrt{N}$ (N คือ จำนวนหมุดที่ตั้งกล้อง)

ข้อ ๑๑. ค่าความละเอียดถูกต้อง (Accuracy) ของเส้นโครงการหมุดหลักฐานแผนที่เพื่อเก็บรายละเอียด ต้องไม่ต่ำกว่า ๑:๓,๐๐๐

ข้อ ๑๒. ให้หัวหน้าฝ่ายรังวัดหรือผู้กำกับกับการรังวัดตรวจสอบผลการรังวัด หากการรังวัดถูกต้อง และผลการรังวัดอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดให้ส่งใช้ในราชการได้

หากผลการรังวัดเกินเกณฑ์ที่กำหนดให้พิจารณาสั่งการให้ตรวจสอบรังวัดใหม่แก้ไขหรืออนุมัติใช้ในราชการได้ แล้วแต่กรณี

หมวดที่ ๓

การควบคุมเส้นโครงการหมุดหลักฐานแผนที่เพื่อเก็บรายละเอียด

ข้อ ๑๓. ให้หัวหน้าฝ่ายรังวัดสำนักงานที่ดินจังหวัด ควบคุมการใช้ชื่อเส้นโครงการหมุดหลักฐานแผนที่เพื่อเก็บรายละเอียด โดยให้ใช้พยัญชนะไทย ๒ ตัว ตามด้วยเลขไทยไม่เกิน ๒ หลัก เรียงตามลำดับ ส่วนหมายเลขประจำหมุดหลักฐานแผนที่ให้ใช้เลขอารบิกไม่เกิน ๒ หลักชื่อเส้นโครงการหมุดหลักฐานแผนที่ภายในจังหวัดเดียวกันห้ามซ้ำกัน

ข้อ ๑๔. การแสดงตำแหน่งและลักษณะของหมุดหลักฐานแผนที่ในที่ดินทุกหมุด ให้เขียนรูปโดยสังเขป แสดงตำแหน่งและระยะโยงยึดกับถาวรวัตถุต่างๆ หรือรายละเอียดที่ดินในบริเวณใกล้เคียงลงในแบบพิมพ์รายการรังวัดเส้น (ร.ว.๓๑ง) ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการค้นหาหมุดในภายหลังได้โดยง่าย

ข้อ ๑๕. เส้นโครงงานหมวดหลักฐานแผนที่เพื่อเก็บรายละเอียดที่วางใหม่จะต้องเชื่อมเข้ากับเส้นโครงงานหมวดหลักฐานแผนที่ที่สร้างไว้แล้ว และห้ามรังวัดข้ามเส้นโครงงานหมวดหลักฐานแผนที่ที่ยังใช้ในราชการ

ข้อ ๑๖. ใช้ช่างผู้ทำการรังวัดตรวจสอบและรับรองความถูกต้องของรายการรังวัดโดยลงชื่อกำกับไว้ตอนใต้แบบพิมพ์รายการรังวัด

การแก้ไขตัวเลขรายการรังวัดทุกชนิด ห้ามลบออกเขียนใหม่ ให้ใช้วิธีขีดฆ่าโดยให้เห็นตัวเลขแก้ไขไว้คู่กันด้วยหมึก และลงนามพร้อมชื่อและตำแหน่งกำกับไว้ด้วย

ในกรณีที่ใช้กล้องสำรวจแบบประมวลผลที่ใช้แผ่นบันทึกข้อมูลหรือหน่วยความจำอื่น จะต้องทำการพิมพ์รายการรังวัด เพื่อตรวจสอบและรับรอง

ข้อ ๑๗. หัวหน้าฝ่ายรังวัดหรือผู้กำกับการรังวัดมีหน้าที่ให้คำแนะนำ ตรวจสอบการปฏิบัติงานให้ถูกต้อง ตามระเบียบ กฎเกณฑ์ หลักวิชาการรังวัดและทำแผนที่ และตรวจสอบการใช้หมุดออกและเข้าบรรจบว่าถูกต้องหรือไม่ แล้วลงชื่อกำกับไว้ในแบบพิมพ์รายการรังวัด

ในกรณีเส้นโครงงานหลักฐานแผนที่เพื่อเก็บรายละเอียดสูญหายหรือมีความจำเป็นอย่างอื่น ที่ต้องวางเส้นโครงงานหมวดหลักฐานแผนที่เพื่อเก็บรายละเอียดทดแทนเส้นเดิม ให้หัวหน้าฝ่ายรังวัดหรือผู้กำกับการรังวัดพิจารณาและสั่งการไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๘. หลักฐานรายการรังวัดทุกชนิด รวมทั้งข้อมูลเชิงตัวเลข (Digital Data) ให้ทำขึ้น ๒ ชุด โดยส่งมอบให้ฝ่ายรังวัดสำนักงานที่ดินจังหวัด หรือสำนักงานที่ดินจังหวัดสาขาที่เกี่ยวข้อง ๑ ชุด และส่งมอบให้หน่วยงานที่ตั้งขึ้นใหม่ตามข้อ ๗. ของสำนักงานที่ดินตามระเบียบกรมที่ดินว่าด้วยการเขียน การเก็บ และการใช้ระวางแผนที่ระบบพิกัดจาก ยู ที เอ็ม พ.ศ.๒๕๓๐ ๑ ชุด

ให้ส่งที่หมายของหมวดหลักฐานแผนที่ในระวางแผนที่

หมวดที่ ๔

การรังวัดปักหมุดกลาง

ข้อ ๑๙. การรังวัดปักหมุดกลาง โดยหลักวิชาและวิธีปฏิบัติแล้วไม่สมควรทำ เพราะอาจทำให้เกิดเคลื่อนและเกิดความล่าช้า แต่ถ้ากรณีมีความจำเป็นอาจกระทำดังนี้

๑๙.๑ เพื่อใช้เป็นหมุดตั้งกล้องสำหรับวัดมุมและระยะไปยังหลักเขตที่ดิน

๑๙.๒ เพื่อใช้เป็นหมุดตั้งกล้องสำหรับวัดมุมและระยะไปยังหมุดลอย

ข้อ ๒๐. ห้ามใช้หมุดกลางเป็นหมุดออก หรือหมุดเข้าบรรจบของเส้นโครงงานหมวดหลักฐานแผนที่

ข้อ ๒๑. การรังวัดปักหมุดกลาง ให้ปฏิบัติดังนี้

๒๑.๑ หมุดกลางต้องรังวัดปักบนเส้นโครงการหมุดหลักฐานแผนที่เส้นเดียวกันในระหว่างหมุดต่อเนื่องกัน นอกจากที่กำหนดไว้นี้ ห้ามรังวัดปักหมุดกลางทุกกรณี

กรณีที่ต้องปักหมุดกลางบนเส้นเดียวกัน แต่ไม่อยู่ระหว่างหมุดที่ต่อเนื่องกัน หรือระหว่างหมุดต่างเส้นกัน ให้ทำการรังวัดบรรจบหมุด

๒๑.๒ ก่อนรังวัดปักหมุดกลาง ต้องรังวัดตรวจสอบหมุดหลักฐานแผนที่เดิมคู่ที่จะปักหมุดกลางเสียก่อน เมื่อถูกต้องตรงกับรายการรังวัดเดิม แสดงว่าหมุดหลักฐานแผนที่เดิมไม่คลาดเคลื่อนแล้ว จึงจะรังวัดปักหมุดกลางต่อไปได้

๒๑.๓ วิธีปักหมุดกลางต้องใช้กล้องรีโอโดไลต์เล็งแนวหมุดคู่ที่ต้องการปักหมุดกลางให้ตรงแล้วพยายามทำจุดกึ่งกลางของหมุดให้อยู่บนสายใยคิงของกล้อง เสร็จแล้วให้ตรวจสอบโดยกดปากกล้องลงในแนวดิ่ง จุดกึ่งกลางของหมุดกลางจะต้องอยู่บนแนวดิ่งของสายใยคิงของกล้อง ถ้าไม่สามารถ มองเห็นหัวหมุดกลางได้ ให้ใช้เป้าเล็งตั้งจุดดังกล่าว แล้วต่อสายคิงแทน ถ้าถูกต้องจุดกึ่งกลางของเป้าเล็ง จะทับกับสายใยคิงของกล้องพอดี

๒๑.๔ การรังวัดระยะต้องวัดทั้งสองด้านด้วยเครื่องวัดระยะอิเล็กทรอนิกส์เพื่อตรวจสอบกับระยะเดิม

๒๑.๕ เมื่อปักหมุดกลางเสร็จแล้ว ต้องวัดมุมตรวจสอบที่หมุดกลางอีกครั้งหนึ่ง โดยวัดหน้าซ้ายและหน้าขวา ด้านละ ๒ ครั้ง แล้วนำมาเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนของมุมตรวจสอบจะต้องไม่เกินด้านละ ๑ ลิปดา จาก ๑๘๐ องศา

๒๑.๖ รายการรังวัดทุกชนิดที่ได้จากการรังวัดปักหมุดกลางให้บันทึกเช่นเดียวกับข้อ ๗. และให้เก็บไว้เป็นหลักฐานสำหรับการตรวจสอบ

ให้ลงที่หมายของหมุดกลางในระวางแผนที่

หมวดที่ ๕

การรังวัดปักหมุดลอย

ข้อ ๒๒. การรังวัดปักหมุดลอยโดยหลักวิชาและวิธีปฏิบัติห้ามกระทำเพราะอาจเกิดความคลาดเคลื่อนยกเว้นกรณีจำเป็นเนื่องจากเป็นบริเวณที่มีสิ่งกีดขวางหรือที่มีอาคารบ้านเรือนหนาแน่น และไม่สามารถจะวางเส้นโครงการหมุดหลักฐานแผนที่เข้าบรรจบหมุดหลักฐานแผนที่อื่นๆ ได้จึงอนุโลม ให้ทำการรังวัดปักหมุดลอยได้

ข้อ ๒๓. หมุดลอยให้ใช้เป็นหมุดตั้งกล้องสำหรับมุมและระยะไปยังหลักเขตที่ดินเท่านั้น

ข้อ ๒๔. หมุดลอยต้องทำการรังวัดโดยตรง ออกจากหมุดหลักฐานแผนที่ หรือหมุดกลาง เท่านั้น โดยปกติให้ทำได้เพียง ๑ หมุด

ถ้ามีความจำเป็นต้องทำการรังวัดปักหมุดหลักลอยอีก ๑ หมุด โดยออกจากหมุดลอย ตามวรรคแรกให้หัวหน้าฝ่ายหรือผู้กำกับการรังวัดเป็นผู้พิจารณาอนุญาต โดยให้มีเหตุผลความจำเป็นประกอบ เป็นหลักฐานการอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรรวมเรื่องไว้ด้วย

ข้อ ๒๕. หมุดลอยต้องมีระยะห่างจากหมุดหลักฐานแผนที่ไม่เกิน ๒๐๐ เมตร และห่างจากหมุดกลาง หรือหมุดลอยไม่เกิน ๑๐๐ เมตร

ข้อ ๒๖. การรังวัดปักหมุดลอยให้ปฏิบัติดังนี้

๒๖.๑ ต้องรังวัดมุมออกและมุมตรวจเช่นเดียวกับการรังวัด หรือเข้าบรรจบของเส้นโครงการ หมุดหลักฐานแผนที่ ผลรวมของมุมและมุมตรวจ ต้องคลาดเคลื่อนไม่เกิน ๑ ลิปดา จาก ๓๖๐ องศา และมุมที่วัดได้ ต้องคลาดเคลื่อนจากรายการรังวัดมุมเดิมไม่เกิน ๑ ลิปดา

๒๖.๒ หมุดลอยให้ใช้หมุดหลักฐานแผนที่ตามแบบของกรมที่ดินปักเช่นเดียวกับหมุดกลาง

๒๖.๓ การวัดมุมและวัดระยะของหมุดลอยให้ใช้หลักเกณฑ์เดียวกันกับการรังวัดเส้นโครงการ หมุดหลักฐานแผนที่เพื่อเก็บรายละเอียด และบันทึกไว้เช่นเดียวกับข้อ ๗. และให้เก็บไว้เป็นหลักฐานสำหรับการตรวจสอบ

ให้ลงที่หมายของหมุดลอยในระวางแผนที่

หมวดที่ ๖

การรังวัดโยงยึดหลักเขตที่ดิน

ข้อ ๒๗. การรังวัดโยงยึดหลักเขตที่ดินให้ปฏิบัติดังนี้

๒๗.๑ หลักเขตที่ดินที่โยงยึดจะต้องอยู่ห่างจากหมุดหลักฐานแผนที่ไม่เกิน ๒๐๐ เมตร อยู่ห่างจากหมุดกลาง หรือหมุดลอยไม่เกิน ๑๐๐ เมตร

๒๗.๒ การวัดมุม ต้องวัดหน้าซ้าย และหน้าขวาด้านละ ๑ ครั้ง แล้วนำมาเฉลี่ยใช้ในการคำนวณผลต่างของหน้าซ้ายและหน้าขวา ต้องไม่เกิน ๑ ลิปดา

การวัดระยะต้องวัดระยะราบสองครั้งด้วยเครื่องวัดระยะอิเล็กทรอนิกส์แล้วนำมาเฉลี่ยเพื่อใช้ในการคำนวณ

๒๗.๓ การบันทึกการรังวัดโยงยึดหลักเขตที่ดินให้บันทึกลงในแบบพิมพ์รายการรังวัดโยงยึดหลักเขตที่ดินระบบพิคัดฉาก ยู ที เอ็ม (ร.ว.๓๑ซ)

๒๗.๔ ให้วัฏระรอบแปลงไว้เพื่อตรวจสอบ หากด้านใดไม่สามารถวัฏระได้ให้ทำการตรวจสอบโดยวิธีอื่น และแสดงรายการรังวัดไว้เป็นหลักฐานในรายการรังวัดเส้น (ร.ว.๓๑ง) หรือรายการรังวัด (ร.ว.๖๗) ความคลาดเคลื่อนของระรอบแปลงให้เป็นไปตามบัญชีท้ายระเบียบนี้ และแสดงระยะ ที่วัดได้ไว้ในต้นร่างแผนที่

๒๗.๕ การรังวัดโยงยึดหลักเขตที่ดินโดยใช้กล้องสำรวจแบบประมวลผลร่วมกับแผ่นบันทึกข้อมูล ให้ดำเนินการเช่นเดียวกับข้อ ๒๗.๑ และ ๒๗.๒ และต้องพิมพ์รายการรังวัดเพื่อตรวจสอบด้วย

๒๗.๖ การรังวัดโยงยึดเขตที่ดิน ห้ามรังวัดข้ามแนวเส้นโครงการหมวดหลักฐานแผนที่

หมวดที่ ๗

การคำนวณค่าพิคคากและการคำนวณเนื้อที่

ข้อ ๒๘. การคำนวณค่าพิคคากของหมุดกลาง หมุดลอย และหลักเขตที่ดิน ให้คำนวณค่าพิคคากของหมุดกลางและหมุดลอยโดยนับเนื่องจากหมุดหลักฐานแผนที่ ส่วนในกรณีของหลักเขตที่ดิน ให้คำนวณนับเนื่องจากหมุดกลาง หมุดลอยหรือหมุดหลักฐานแผนที่แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๙. การคำนวณเนื้อที่ให้คำนวณจากค่าพิคคากของแต่ละหลักเขตที่ดินการแปลงเนื้อที่ในระบบพิคคาก ยู ที เอ็ม เป็นเนื้อที่จริงให้คำนวณดังนี้

ค่าเนื้อที่จริงเท่ากับ อัตราส่วนระหว่างค่าเนื้อที่ในระบบพิคคาก ยู ที เอ็ม ต่อผลคูณของค่ากำลังสองของค่าตัวคูณมาตราส่วน (K) กับค่ากำลังสองของสัมประสิทธิ์การลดทอนระยะลงสู่ระดับน้ำทะเลปานกลาง (C) คือ

$$\text{เนื้อที่จริง} = \frac{\text{เนื้อที่ในระบบพิคคาก ยู ที เอ็ม}}{K^2 \times C^2}$$

การกำหนดค่า K และ H ในการคำนวณเนื้อที่ให้ใช้ค่า K ที่ปรากฏในระวางมาตราส่วน ๑: ๔,๐๐๐ หรือจากบัญชีแสดงค่าตัวคูณมาตราส่วนท้ายระเบียบนี้ และค่า H ให้ใช้ค่าความสูงเฉลี่ยของบริเวณนั้น

การคำนวณเนื้อที่ หากผลการคำนวณเนื้อที่เป็นเศษส่วนของตารางวาในการออกโฉนดที่ดินสอบเขตแบ่งแยก หรือรวมโฉนดที่ดิน ให้พิจารณาใช้เนื้อที่ทศนิยม ๑ ตำแหน่งของตารางวา โดยให้ปัดเศษทศนิยมตำแหน่งที่ ๒ (เศษตั้งแต่ ๕ ให้ปัดขึ้น)

ในกรณีที่คำนวณเนื้อที่ของแปลงย่อย ผลรวมของเนื้อที่แปลงย่อยต้องเท่ากับเนื้อที่ของแปลงรวม

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

(ลงชื่อ) วิเชียร รัตนะพีระพงศ์

(นายวิเชียร รัตนะพีระพงศ์)

อธิบดีกรมที่ดิน

เกณฑ์ความคลาดเคลื่อนของระยะรอบแปลง

แบบทำขระเบียบกรมที่ดินว่าด้วยการรังวัดและทำแผนที่เพื่อเก็บรายละเอียดแปลงที่ดินโดยวิธีการ
รังวัดชั้นหนึ่งในระบบพิกัดฉาก ยู ที เอ็ม พ.ศ. 2542

$$\text{เกณฑ์ความคลาดเคลื่อน } e_D = \{0.00095 (\sqrt{D/40}) + 0.00035 (D/40) + 0.0005\} \times 40$$

D = ระยะที่วัดเป็นเมตร

ระยะที่วัดได้ (เมตร)	เกณฑ์ความคลาดเคลื่อน (เมตร)
10	0.043
20	0.054
30	0.063
40	0.072
50	0.080
100	0.115
150	0.146
200	0.175
250	0.203
300	0.229
350	0.255
400	0.280
450	0.305
500	0.329
550	0.353
600	0.377
650	0.401
700	0.424
750	0.447
800	0.470
850	0.493
900	0.515
950	0.538
1,000	0.560